

### [Gregersen.]

i Storbyerne overalt, hvor Jord skæres op i Kvadratalen, fordi Mennesker flytter tættere sammen, fordi de bygger Baner og Sporveje og lægger Lysledninger, Vandrør og Kabler i Jorden, fordi der paa disse Pletter samles et Utal af Virksomheder, de Værdier, som nedfælder sig som øget Adgangspris til Jorden, øget Leje eller øget Købepris, er skabt af de mange og ikke af den tilfældige Ejer eller Spekulant, og disse Værdier kan med Rette kun tilhøre dem, der har skabt dem. Derfor maa Samfundet indkræve Renten af Jorden. De Mennesker, der beslaglægger et Stykke Jord, maa betale deres Pladsleje, deres Skyld til de retmæssige Ejere af vort Fædrelands Jord, os alle under eet.

Denne Pladsleje betales ogsaa i Dag. Enhver, der ikke ejer saa megen Kapital, at han kan betale sin Gaard eller sin Byggegrund — og det er der meget faa, der gør —, maa svare Rente af Jorden. Men han svarer den i Dag til Kapitalen. At svare Grundrente for at faa Raadighed over et Stykke Jord og blive Skødehaver er saaledes ikke noget nyt; der er bare det at sige, at indtil denne Dag er Grundrenten betalt til Kapitalmagten, og ogsaa denne Form for arbejdsfrie Indkomster ønsker vi fjernet.

Vi ønsker, at Grundskylden skal gaa til de retmæssige Ejere: hele Samfundet. Vort Samfund af i Dag arbejder under Mottoet: Danmark for Kapitalen. Vi har ønsket at skrive Mottoet om til: Danmark for Folket. Derfor har vi efter første Punktum i § 77 indføjet en Ændring, hvis Indhold er, at de naturlige Rigdomskilder og de Værdier, som opstaar gennem Samfundets Vækst, er Fælleseje, og at den enkelte Bruger maa skadesløsholde de øvrige Borgere ved at svare fuld Grundskyld.

Endelig skal jeg omtale vort sidste Ændringsforslag, Nr. 73 til § 85. Det er det, der siger, at Borgerne ikke kan tvangsudskrives til Hær eller Flaade eller anden offentlig Tjeneste. Retten til Livet betyder Retten til at raade over sit eget Legeme som over sin Sjæl. Det maa være ethvert Menneskes umistelige Ret selv at bestemme, hvad han vil ofre sit Liv for, og det maa ogsaa være dets Ret at protestere imod at lade sig sende ud for at dræbe andre. Dette har intet med Forsvarsvilje eller Ikke-Forsvarsvilje at gøre; dette har intet med Fædrelandskærlighed eller Ikke-Fædrelandskærlighed at gøre. Jeg har hørt sige, at hvis vi ophævede den tvungne Værnetjeneste, vilde Hær og Flaade kun blive rekrutteret fra Arbejderklassen. Denne Paastand er jo uholdbar,

naar man kender Forsvarsviljen i de konservative Kredse her i Landet.

Som tidligere nævnt, burde vi ogsaa paa dette Punkt have haft let ved at komme paa Talefod med Regeringspartierne. Det er ikke saa længe siden, Indenrigsminister Dahlgaard over for mig hævdede, at jeg havde Uret i at paastaa, at Regeringspartierne havde Ansvar for, at vi ikke fik afskaffet den tvungne Værnetjeneste, det var Landstingets Skyld. Han spurgte mig, saa vidt jeg erindrer, spydigt, om jeg ikke vidste, at der var et Landsting. Det faar nu være; men saa sent som i 1929 under første Behandling af Forslaget til Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps udtalte daværende Forsvarsminister L. Rasmussen ved Forelæggelsen — Sp. 71 Aargang 1929 — 30 —:

„Vi maa opretholde vort Krav om Afskaffelsen af den almindelige Værnepligt.“

Og han tilføjede:

„Derimod er vi parate til at forhandle baade om Personel og Materiel.“

Og den radikale Ordfører sagde paa samme Maade — Sp. 1887 —:

„Om Enkeltheder i Forslaget kan vi forhandle, men den almindelige Værnepligts Afskaffelse fastholder vi.“

Og saa kommer der en henrivende Udtalelse af Forsvarsministeren senere — Sp. 1999 —:

„Vi er de samme som Regering, som vi var som Opposition. Vi skifter ikke Standpunkt samme Dag, som vi skifter fra Opposition til Regering, paa samme Maade som de andre.“

Og nu i Dag kan vi ikke komme i Forhandling med de Radikale eller Socialdemokraterne om Afskaffelsen af den tvungne Værnetjeneste! Det var godt, at Rasmussen sagde: Vi skifter ikke samme Dag. Trods disse stærke Udtalelser fandtes vort Ændringsforslag af Regeringspartierne uegnet til Drøftelse i Udvalget og afvistes paa samme haandfaste Maade som de øvrige Ting, vi har stillet Forslag om, og som fuldstændig ligger paa Linie med radikal og socialdemokratisk Opfattelse ogsaa i den nyere Tid.

Jeg anbefaler Tingets Medlemmer at stemme for de Ændringsforslag, Retsforbundet har stillet, og som jeg nu har gjort nærmere Rede for. Vi vil da faa et rent Etkammersystem, et Etkammersystem, som man virkelig kan give denne Betegnelse, en bedre Form for Folkeafstemning og en grundlovmæssig Sikring af Ejendomsretten og den personlige Frihed.